

V program smo vključili 2 pohoda po Sloveniji.

Na prvi pohod smo se odpravili v Strunjan in Portorož . Z avtobusom smo se pripeljali v Strunjan.

Po kratki predstavitvi poti in samega kraja, smo po Pinijevem drevoredu hodili ob robu najsevernejših in najmanjših solin v Sredozemlju, ki že 700 let tradicionalno pobirajo sol. Po ogledu cerkve Marijinega prikazanja, smo odšli na klif in mesečev zaliv, ki ga obdaja Krajinski park , bogat z mediteranskimi rastlinami in pticami, ki tam gnezdijo. Globoko smo zadihali, pogumni so se spustili do kristalno čistega, modrozelenega morja in si nabrali energije za nadaljevanje poti.

Nadaljevali smo po robu klifa in prispeli do zdravilišča Talaso Strunjan. Okrepčali smo se in se sproščali ob čudovitem pogledu na morje, ki se je lesketalo v lepem sončnem vremenu in rahlo pljusvalo ob obalo.

Ob krožni poti okrog solin , smo prispeli do lagune Stjuža, tam je tudi manjši in zelo lepo urejen solinarski muzej. Pot po Strunjanu smo zaključili v energijskem parku hotela Salinera. Res nam je dal dovolj energije, saj smo brez težav prehodili naslednjo etapo pohoda.

V Portorož smo šli po kolesarski in pohodniški poti Parencana. Pot nas je vodila skozi vinograde, oljčne nasade in skozi 500m dolg tunel Valeta. Sprehodili smo se ob portoroški obali do Lucije. Tam smo si ogledali zunanost cerkvice Sv. Lucije.

Po naporni poti je potreben tudi počitek, seveda v restavraciji z ribjimi dobrotami. Bilo je res odlično. Voznik pa na s je že čakal na dogovorjenem mestu.

Na drugi pohod smo se odpeljali z vlakom na Bled. Najprej smo si ogledali Olimpijski veslaški center v Zaki in pohod nadaljevali po Veslaški promenadi. Naš naslednji cilj je bil Blejski grad, verjetno najstarejši v Sloveniji. Pot na grad je prenovljena in po stopnicah je vspon prijetnejši. V muzeju smo spoznali vse najpomembnejše podatke in dogodke Bleda, od nastanka do danes. Iz grajskega dvorišča je prekrasen razgled na jezero, cerkvico in okoliške hribe. Pravi alpski biser, kakor ga predstavljajo vsi svetovni turistični spleti.

Ob poti do jezera, smo pokukali v cerkev Sv. Martina in pogledali sramoto Bleda- Riklji vilo. Rikli je bil naravni zdravilec, ki je najbolj zaslužen za razvoj zdraviliškega turizma in Bleda, kot turistične destinacije tistega časa.

Pred odhodom na Otok, smo se v kavarni Park posladkali z blejsko rezino. Prevoz s pletnjo na otok je bil prav prijeten. Na otoku smo najprej prehodili 99 stopnic, v mislih pozvonili z zvončkom želja, obudili spomin na legendo o otoku in se spomnili zgodbe v slovenskem epu "Krst pri Savici", našega največjega pesnika Franceta Prešerna.

Ob poti do cilja, smo obiskali vilo Bled, ki je danes prenovljena in odprta za obiskovalce, čeprav je protokolarni objekt. Ogledali smo si nekaj notranji prostorov, park in okolico vile. Popili smo kavico in v spominu popotovali v čase stare Jugoslavije, ko je bila vila last kraljice Marije Karadjordjevič.

Z prijetnimi občutki smo se podali naprej ob zahodni obali jezera, mimo kampa proti železniški postaji. Na postaji smo se srečali še z muzejskim vlakom, si pomahali in se odpeljali vsak na svojo stran.